



CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Anselmo confessore. Cap[itulum]. Ivij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Ziber

Iustus diuinitus in natiuitate sancti iohannis baptiste bis in die celebravit. Quisam aurore vices et maior: quartum primam ex conscientia bis celebrandi omittere proposuerat. Et xi. post modum die in pace quiescit: videlicet. iiii. nonis iulij. Sepultusque est a volfgango episcopo ratisponensi. in ecclesia sancte apthre.

De sancto Jocundiano martyre. Cap. lviij.

Jocundianus martyr: in passus est. Quis pro confessione fidei xpiane in mare merisus cum palme triumpho coronam a domino percipere meruit gloriosam quarto nonas iulij: ut habet in martylogio hieronymi et adonis.

De sancta zoe vxore nicostrati mar. Cap. lv.

Strati primicerius dioeclesiani imperatoris. Rome martyrium passa est. Que cum graui infirmitate loquendi facultate per. vi. annos caruisset beatus sebastianus martyr ipam curauit: sibi loquelam restituit: necnon ipam zoen cum viro nicostrato et alijs pluribus ad xpi fidem perduxit: quos sanctus polycarpus presbyter baptizauit: ut supra actum est in passione sebastiani. iiii. kalendas februarij. Cum autem sebastianus et alij plures martyrium passi fuissent: et ipsa ad confessionem sancti petri apostoli oraret: a persecutoribus artata et in custodia durissima trusa est. Deinde a collo et a capillis in arboze quadam suspensa adhibito subter horribili fumo in confessione domini emisit spiritum. iiii. nonas iulij.

De sancto Anselmo episcopo. Cap. lvi.



Anselm⁹ eps ex confinio lombardie et burgundie oritur puerum lib⁹ annis litteris a parentibus traditus breui spatio multa sapientia pollens ante annum. xv. de salute anime cogitare cepit: et cogitationu ad effectum perduxit. Egressus ergo patriam: dum ex transensu montis nimium fatigatus esset: nec quicquam ad edendum haberet: minister eius ex insperato panem candidissimum diuinitus in sacculo repperit: ex quo vices ad satietatem comedit. Exactis autem tribus annis partim in francia partim in burgundia in normanniam deuenit: et sub magisterio lafranci prioris beconensis doctoris illustris se corulit: ac deinde in eodem monasterio habitum religiosum assumpsit. Lanfranco autem in abbate monasterij eudonensi.

assumpto: ut supra in eius hystoria dictum est. v. nonas iulij. Anselmus et in prefato prioratu successit: sanctitateque et sapientia ad modum clarescere cepit: plurima namque diuina opuscula et solennia compilauit. Cum nocte quadam miraretur: quomodo prophete per spiritum multa futura predixerant: et oraret: ut hoc sibi deus aperiret: per parietes et muros interpositos vidit fratres ad matutinus exurgentes: et eorum officia exequentes. Et intellexit: quod similiter deus potuerat sanctis prophetis abscondita reuelasse. Cum quadam vice frater senior in extremis laboraret: et se a duobus lupis vocari vocibus horribilibus inlamarer. Anselmus pro fratre orauit: et postmodum ad ipsum intravit: qui moros lupos effugatos asseruit: si anima ex ore sancti in modum lancee procedente: quam frater ille se videre perhibuit. Absolutusque ab anselmo hora. ix. ut sanctus presterat: exspirauit. Alias etiam dum in oratione peristeret: visus est ab alio fratre luce maxima circumfusus. Postmodum autem ad archiepiscopatum canuariensi. ecclesie electus est: qui dei populo exemplis honestissimis: doctrinis clarissimis presuit. Ipse enim festum conceptionis anime dei genitricis sibi a domino reuelatum miraculose colendum didicit: ipse et primus celebravit: et celebrandum in eius ecclesia constituit: ut superius dictum est in conceptione sancte marie. vi. idus decembris. Cum autem quodam tempore in villa quadam cum socijs hospitatus esset: et hospes nihil aliud preter panem et caseum eis apponendum haberet: iubente episcopo: quauis dudum recusasset: hospes ad flumem accessit: et misso rheute trutam maximam continuo cepit: ex qua omnes plene refecti sunt. Alio etiam tempore alteri eius hospiti conquerenti: quod pisces ei apponendos non haberet: ipse predixit: quod confortaretur: quia post mortem sibi magnus sturto miseretur. Quod et post horam modicam factum est. Sicque clarus et virtutibus quiescit in pace. iiii. nonis iulij. Sepultusque iacet in sua ecclesia canuariensi. Hic composuit librum prologion. i. alio loquium de deo. Item monologion: id est soliloquium de sancta trinitate. Item de veritate libri vni. De concordia liberi arbitrij: et prescientie diuine: atque predestinationis et gratie libri vni. De deo homo libri vni. De sacramento altaris librum vnum. De casu diaboli librum vnum. De peccato originali librum vnum. De incarnatione verbi librum vnum. De azima libri vni. Meditationum vel orationum librum vnum: Parabolarum sine proverbiorum librum vnum. De grammatica librum vnum. Super canticis canticorum librum vnum. Epistolarum ad diversos librum vnum. De conceptu virginis et originali peccato librum vnum. Claruit tempore henrici imperatoris tertij.

De sancto Anselmo confessore. Cap. lvij.



Aselmus cōfessor
 Londonice ciuitatis anglie magister opinatissimus: et sapiētia celebris ac famosus: vite religione cōspiciuus tēpore hērici quinti imperatoris admodū effulsit. Qui inter alia opuscula p̄clara sup̄ psalterio glosas marginales et interlineares composuit: qui et lundosi. sepultus miracula ostendit.

¶ De sancto Hugone abbate cluniacēsi. Cap. lviij.



Hugo abbas cluniacēsi.
 Augusti dunēsis ciuis nobili pro sapia: patre dal matto cōsulari: bellicis rebus intēto natus est. Eum adhuc cēt in vrero matris: et presbyter quidā missam tam pro illa q̄ pro fetu celebraret: vidit in

calice imaginem pueri resplendentis hugonis videlz nōdus nati. ¶ Hic a puerilibus ānis relicto seculo sub abbate odilone monachus cluniacēsi. factus est: deinde ad p̄fōratū p̄mor: idē odiloni defuncto in abbacie regimie successit. ¶ In maxima illuz habuit reuerentia hēricus imperator: secūdus: cuius filium hēricum tertium hugo de sacro fonte lenauit: et in colonia agrippina cum eo pascha celebrauit. Rediens quoq; cluniacum stephanū papam nouum florēre languentē visitauit. In cuius presentia: vt idē p̄fiter perhibuit: demones ab eo abscedebant: in absentia ad eum redibāt. In cuius etiam sinu idem papa sp̄m emisit. ¶ Hic abbas cōsilio generali in rems ciuitate sub leone nono celebrato interfuit: in quo mirabiliter cōtra simoniacos inuētit. ¶ Cū sanctius rex hispanie hildefontiū captiuatū teneret: et pro ipso setus hugo orasset: sanctus petrus captiuo apparuit: et ipm hugonis p̄cibus opus liberandū p̄misit: deinde ipse apostolus sancto reuelat: et nisi fratrem dimittat: morte ei subitaneā cōminat: sicq; statim hildefontius liberat. Sp̄m etiā p̄phetico claruit: quod in plurimis q̄ p̄dixerat: cōtinu gentibz apparuit. ¶ In quadā vigilia natiuitatis dñi vidit in ecclesia virginē filiū paruulū in vlnis gestātē: et de festo natalis filij exultantē: ac inimico humani gñis insultantē. Ad hāc vocem diabolus de humo erupit: et verba domine exprobrauit: quē gloriosa virgo: vt ei visum est tam de cenobio q̄ de ecclesia effugauit: vt supra actum est in legenda. natiuitatis dñi. viij. kalē. ianuarij. Tandē sanctitate plenus migravit ad xpm. iij. non. iulij. ¶ In cuius trāsitu quidam frater apud nengētū vidit matrem xpi cū monachoz choroz lucidissimo sagittarios quosdā esse

fugātes. Inter quos erāt martinus ep̄s et bñs dicitur abbas hugonis aiām in nube lucidissima collocātes. Eadē q̄ nocte q̄ migravit a seculo: abbas quidam vidit duos lectos ornatissimos manibz angeloz ad astra deferri: in quibz collos cādos audiuit aselmū cā: nariē. et hugonē cluniacēsi. qui ābo eadē ip̄a die debitū extoluerant carnis. Et vt viderat sic eos ābos transiisse cognouit. Sepultus est in abbacia cluniacēsi.

¶ De sancto Hugone cōfessore. Cap. lviij.



Hugo de sancto viatore

ctore parisiēsis canonicus cōfessor sanctus in scripturis diuinis eruditus religione et sciētia clarus: in liberalibz nullū suo tpe secundū habēs: tpe hērici quinti imperatoris floruit. Qui in ecclesia dei opuscula plurima et p̄ficia condidit: videlz librum de sacramētis. Hierarchiā beati Dionysij explanauit. Super ecclesiastice homel. xv. fecit. Sup̄ lamentationes hēremie libz: vñ. Librū didascalico cōposuit. Sup̄ angelicā hierarchiā dionysij libz: vñ. De arca sine claustro anime libz: vñ. De virtute orādī libz: vñ. De institutione notitioz: vñ. De arca noe lib. v. De aia xpi libz: vñ. De p̄petua virginitate beate Marie libz: vñ. Sup̄ verbo Lora pulchra es li. vñ. Notulas sup̄ quibusdā verbis psalmoz. Sōliloquozū hoīs cū anima et alia plura. De claustralibus libz: vñ. Quēuit in pace cōrado tertio imperante anno dñi. M. cxxvi.

¶ De sancto Esaya p̄pheta. Cap. lviij.



Esayas p̄pheta

nobilis genere ortus hierosolē p̄e amos: non illo quidē qui est duodecim minoribz p̄phetis tertius est: sed altero nobilē hierosolymita progenitus fuisse probat. Hic enim de hierosolē: ille de thecus oriundus est: hic genere nō infimus: ille pastor ouis et rusticanus fuit. Huius enim sanctitati diuina scriptura testimoniū in locis pluribus p̄pheta: et ipsuz omnes doctores et iosephus iudcorum hystoriographus: necnō eius vite exitū: quem martyrio peregit in sanctozū patrum catalogo computandū expressius docēt. ¶ Lepit autem esayas p̄pheta sub ozia rege iuda: hieroboā rege israel. Cuius propheta p̄tendit per tempora trium regū subsequentiū: videlicet ioathan: achaz: et ezechie regū iuda: vt ipsemet in exordio suo testat. Et sub manasse rege p̄phetandū: et vniuersi finē fecit circa principū regni. Hic autē vt ait hieronymus in sermone suo disertus est: quispe vt vir nobilis et vrbane elegātie